

ΠΤΥΧΕΣ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΖΩΟΛΑΤΡΙΑΣ!

ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ Θεολόγου - καθηγητού

Δε χρειάζεται να είναι κάποιος ειδικός για να διαπιστώσει την τραγικότητα του σημερινού ανθρώπου, η οποία οφείλεται κατά κύριο στην πρωτοφανή πνευματική του κατάπτωση. Ο σύγχρονος άνθρωπος είναι μια τραγική ύπαρξη, έχοντας χάσει τον προσανατολισμό του και το αληθινό νόημα της ζωής του, διότι αποστασιοποιήθηκε από το Θεό, την πηγή της ζωής και του αγιασμού. Έγινε αποδέκτης των αντίθετων αρχών του άθεου ευρωπαϊκού «διαφωτισμού» και εμβολιάστηκε με το πνευματικό δηλητήριο του διδάγματός του περί του «θανάτου του Θεού». Στη θέση του «πεθαμένου Θεού» αναγκάστηκε να τοποθετήσει είδωλα, προκειμένου να γεμίσει το χάωδες υπαρξιακό του κενό. Έτσι κατάντησε να είναι ειδωλολάτρης και μάλιστα λάτρης της πιο χυδαίας μορφής ειδωλολατρίας. Είναι βεβαιωμένο πως η απουσία του Θεού υποκαθίσταται νομοτελειακά με την παρουσία ειδώλων!

Μια από τις πάμπολλες μορφές της ειδωλολατρίας του συγχρόνου ανθρώπου είναι και το αηδές φαινόμενο της ζωολατρίας! Εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον «πολιτισμένο» δυτικό κόσμο αποκαθήλωσαν τα θρησκευτικά οικιακά τους σεβάσματα και στη θέση τους έβαλαν τα κατοικίδια, ανάγοντάς τα σε αντικείμενα λατρείας. Υποβίβασαν τον άνθρωπο από αξία και ανήγαγαν τα ζώα σε υπεραξίες!

Πριν όμως εξετάσουμε το φαινόμενο αυτό, με τις πολύμορφες πτυχές του, είναι απαραίτητο να δώσουμε ορισμένα στοιχεία για τη θέση της Εκκλησίας μας απέναντι στα ζώα και γενικά την υλική κτίση. Η Αγία Γραφή είναι ξεκάθαρη: όλα τα όντα, ορατά και αόρατα, έμψυχα και άψυχα, είναι δημιουργήματα του Θεού εκ του μηδενός. Τα ζώα είναι και αυτά θαυμαστά ποιήματα του Θεού, αποτέλεσμα της άμετρης αγάπης Του. Πλάστηκαν να είναι η χαρά και η εξυπηρέτηση του ανθρώπου, του κορυφαίου δημιουργήματός Του. Ο άνθρωπος όφειλε, σύμφωνα με την εντολή του Δημιουργού του, να είναι ο συνεργός Του, ο αέναντος συνδημιουργός Του και ο φύλακας της δημιουργίας Του. Από τη θεμελιώδη αυτή πίστη προκύπτει σαφέστατα η ιερότητα της φύσεως και όλων των ποιημάτων και η υποχρέωση του ανθρώπου να τα σέβεται. Βεβαίως η είσοδος της αμαρτίας στον κόσμο διατάραξε σοβαρά τη φυσική

ισορροπία και αναίρεσε την ιερότητά της, με τα γνωστά τραγικά αποτελέσματα.

Ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός ήρθε στον κόσμο για να λυτρώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία και να απελευθερώσει τη θεία δημιουργία από την ολέθρια επήρεια του κακού. Δεν είναι τυχαίο ότι διάλεξε να γεννηθεί σε στάβλο, ανάμεσα σε ζώα, τα οποία ήταν καθαρότερα από την ηθική μπόχα των ανθρώπων της εποχής Του, και ότι οι πρώτοι προσκυνητές του ήταν βοσκοί. Η ιερότητα της κτίσεως αποτελεί επίσης κορυφαίο κεφάλαιο στη θεολογία των Πατέρων της Εκκλησίας μας, θεωρώντας την ως κάλλιστο ποίημα του Θεού, με την προοπτική της πλήρους αποκατάστασής της από τη φθορά της αμαρτίας στα έσχατα της ιστορίας. Ιδιαίτερα στα ασκητικά κείμενα και τις υπέροχες διηγήσεις των αγίων ασκητών διαπιστώνουμε τη θαυμαστή αρμονική συνύπαρξη των γερόντων και γεροντισσών με τα ζώα και μάλιστα τα πιο άγρια και αιμοβόρα. Υπάρχουν πολλοί άγιοι της Εκκλησίας μας προστάτες των ζώων, όπως ο άγιος Μάμας. Είναι χαρακτηριστική η συμβίωση του γέροντα των ημερών μας Παϊσίου με ένα φιδάκι, το οποίο φρόντιζε και εκείνο του ανταπέδιδε την ευγνωμοσύνη του! Οι άγιοι Πατέρες ήταν φιλόζωοι, αλλά όχι ζωολάτρες. Δεν συνέχεαν την ποιοτική διαφορά ανάμεσα στον άνθρωπο και τα ζώα. Ο άνθρωπος έχει αθάνατη ψυχή και είναι ποιημένος, ως εικόνα Θεού, με την προοπτική να γίνει κατά χάριν θεός, ενώ το ζώο είναι μεν έμβιο, όμως δεν έχει αθάνατη ψυχή. Προορισμός του είναι η δοξολογία του Θεού και η εξυπηρέτηση του ανθρώπου.

Ο σύγχρονος άνθρωπος δεν αναγνωρίζει τίποτε από αυτά, διότι παραμένει πνευματικά σκοτισμένος, όπως και οι προπάτορές μας, που μετά την πτώση τους και μέσα στη σκοτοδίνη τους, «ελάτρευσαν τη κτίσει παρά τον κτίσαντα» (Ρωμ.1,25). Δεν είναι τυχαίο πως στις αρχαίες ειδωλολατρικές θρησκείες (αλλά και στις σύγχρονες, π.χ. Ινδουιστές), συναντούμε λατρείες ζώων. Οι Βαβυλώνιοι, οι Αιγύπτιοι, οι Έλληνες, οι Ρωμαίοι, οι Κέλτες και όλοι οι λαοί της αρχαιότητας είχαν θεοποιήσει ορισμένα ζώα, στα οποία απέδιδαν λατρεία! Με την επικράτηση όμως του χριστιανικού κηρύγματος, η χυδαία αυτή μορφή ειδωλολατρίας υποχώρησε και εξαφανίστηκε, μέχρι που

αναβίωσε στα χρόνια του «διαφωτισμού» στη Δύση η λατρεία της φύσεως και μαζί της η λατρεία των ζώων.

Η σύγχρονη ζωολατρία έχει ξεπεράσει κάθε όριο. Στο όνομα της αρχής των «διαφωτιστών» για τα «δικαιώματα των ζώων» καλλιεργήθηκε μια απίστευτη αγάπη για μια μερίδα ζώων, των κατοικίδιων, ώστε στις μέρες μας να έχει πάρει χαρακτήρα επιδημικής μόδας! Δε νοείται οικογένεια «του καλού κόσμου» να μην έχει στο σπίτι κατοικίδια. Η μειονεξία όσον δε μπορούν για κάποιος λόγους να έχουν κατοικίδιο είναι εμφανής και το κόμπλεξ τους έκδηλο. Αναφέρεται πως σε χώρες της Δυτικής Ευρώπης και ιδιαίτερα στην Αγγλία η ζωολατρία έχει πάρει παροιμιώδεις διαστάσεις. Οι φιλοζωικές οργανώσεις υπερτερούν σε αριθμό και δραστηριότητα από τις φιλανθρωπικές οργανώσεις! Τα κοινοβούλια ενέταξαν στις νομοθετικές τους δραστηριότητες την ψήφιση σειρά νόμων για τα δικαιώματα των ζώων, οι οποίοι στο σύνολό τους είναι τυραννικοί για τους ανθρώπους.

Αλλά υπάρχουν και χειρότερα. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που ζώα πλουσίων φιλόζωων έγιναν αποδέκτες αμύθητων κληρονομιών! Οι κλινικές των ζώων συναγωνίζονται αυτές των ανθρώπων. Η φαρμακευτική και ιατρική περίθαλψη των κατοικίδιων ξεπερνά συχνά αυτή των μελών της οικογένειας. Το ίδιο και η διατροφή τους, με τα ξεχωριστά εκλεκτά εδέσματα, τα οποία θα ζήλευαν τα πεινασμένα παιδιά του τρίτου κόσμου. Τα ινστιτούτα καλλωπισμού των κατοικίδιων συναγωνίζονται τα κομμωτήρια και τα κέντρα καλλωπισμού των γυναικών, ενώ τα καλλυντικά τους και τα λοιπά «αξεσουάρ» ανεβάζουν τον προϋπολογισμό σε δυσθεώρητα ύψη! Λανσάρεται μόδα ενδυμασίας σκύλων με εναλλαγή «μοντέλων». Ξενοδοχεία για ζώα ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια. Το ίδιο και νεκροταφεία για κατοικίδια, των οποίων το κόστος της «κηδείας» τους ξεπερνά κατά πολύ το κόστος κηδείας των ανθρώπων! Η Αγγλικανική λεγόμενη «εκκλησία» έχει καθιερώσει και ειδική «λειτουργία» στους ναούς της για τα κατοικίδια!

Υπάρχουν και ακόμη χειρότερα. Διοργανώνονται συχνά καλλιστεία σκύλων και γατών, για την ανάδειξη «σταρ» ζώων, σε υπερπολυτελή ξενοδοχεία! Είδαμε επίσης και το εξής παράδοξο: σκύλοι να ντύνονται παράνυφοι στους γάμους των «κυρίων» τους! Κι' ακόμα: δημοσιεύτηκαν εικόνες από ζευγάρωμα σκυλιών, με τη

σκύλα ντυμένη νύφη και το σκύλο γαμπρό! Και το πιο χυδαίο και αποτρόπαιο: λειτουργούν (τουλάχιστον στο εξωτερικό) πορνεία για κατοικίδια, αποφέροντας τεράστια κέρδη στους ιδιότυπους προαγωγούς ζώων!

Η ζωολατρία όμως έχει και σοβαρές κοινωνικές επιπτώσεις. Η εικόνα στα πάρκα των άλλων μεγάλων πόλεων είναι αλγεινή. Η μπόχα από τις ακαθαρσίες των σκύλων είναι ανυπόφορη. Οι πινακίδες απαγόρευσης των σκύλων στους χώρους αναψυχής και παιχνιδιού για τα παιδιά δεν συγκινούν τους «φιλόζωους». Σοβαροί άνθρωποι και οικογενειάρχες διστάζουν να βγουν οι ίδιοι και τα παιδιά τους στα πάρκα, τα οποία έχουν πια ως αποκλειστική χρήση την αφόδευση και το παιχνίδι των σκύλων. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις επιθέσεων σε ανυποψίαστους περιπατητές, ακόμα και σε μικρά παιδιά, αγρίων επιθετικών σκυλιών. Αναφέρονται κατά καιρούς κατακρεουργήσεις, ακόμη και θάνατοι ανθρώπων! Οι δρόμοι τέλος είναι γεμάτοι από περιττώματα σκύλων, ώστε να χρειάζεται δεξιοτεχνία να βαδίσει κανείς!

Οι νόμοι για τα κατοικίδια έδωσαν το δικαίωμα να στεγάζονται και στα διαμερίσματα των πολυκατοικιών, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται συχνά σοβαρότατες προστριβές μεταξύ των ενοίκων εξαιτίας των γαυγισμάτων όλες τις ώρες τους εικοσιτετράωρου και της ρύπανσης. Είναι θλιβερό το φαινόμενο να ακούει κάποιος στις πολυκατοικίες γαυγίσματα σκύλων, νιαουρίσματα γάτων και να μην ακούγονται πια γέλια και κλάματα παιδιών, λόγο της εφιαλτικής υπογεννητικότητας που μαστίζει όλον τον «πολιτισμένο» κόσμο και φυσικά τη χώρα μας! Είναι αλγεινή η εικόνα να γυρίζουν γυναίκες (και άντρες) στους δρόμους με σκυλιά στην αγκαλιά, αντί να κρατούν χαριτωμένα παιδιά! Στα μπαλκόνια δεν απλώνονται πια παιδικά ρουχαλάκια, αλλά «ζιπουνάκια» για σκυλιά και γάτες! Δεν είναι τυχαίο πως οι «ζωόφιλοι» προσδιορίζουν το φύλο του ζώου τους με το χαρακτηρισμό: «αγόρι» - «κορίτσι», φανερώνοντας περίτρανα την ολέθρια τάση να πάρουν τα κατοικίδια τη θέση των παιδιών στις σύγχρονες οικογένειες!

Το φαινόμενο «ζωοφιλία» κρύβει αναμφίβολα και υποκρισία. Τα αισθήματα λατρείας των «ζωόφιλων» προς τα ζώα εξαντλούνται στα κατοικίδια. Έτσι λ.χ. για να καλοπερνούν τα κατοικίδια σφαγιάζονται χιλιάδες άλλα ζώα, για να καταλήξουν ως εκλεκτό

έδεσμα στο πιάτο τους! Γι' αυτά τα ζώα δεν ακούγεται καμιά διαμαρτυρία! Νομίζουν οι «φιλόζωοι» ότι αγαπούν τα ζώα και δεν συναισθάνονται ότι τα δυστυχημένα αυτά πλάσματα υποφέρουν φυλακισμένα στα διαμερίσματα – κλουβιά των μεγαλουπόλεων. Τα αναγκάζουν να κάνουν τις φυσικές τους ανάγκες όταν αυτοί το αποφασίσουν! Ποιο ζώο στη φύση είναι αναγκασμένο να αναστέλλει τις φυσικές του ανάγκες; Για την «τέρψη» ή τη «συντροφιά» του «φιλόζωου» υποφέρει το ζώο, αποδεικνύοντας ότι η «φιλοζωία» έχει καθαρά εγωιστικά κίνητρα!

Όποιος τολμήσει να διαμαρτυρηθεί για την ανυπόφορη κατάσταση στους δρόμους και τα πάρκα από τη μπόχα που αφήνουν πίσω τους οι «φιλόζωοι» ή για την επιθετικότητα των άγριων σκύλων, στιγματίζεται ως «εχθρός των ζώων», «απολίτιστος» και «βάρβαρος»! Όμως ελάχιστοι άνθρωποι είναι συνειδητοί εχθροί των ζώων. Αγαπάμε όλα τα ζώα, και όχι μόνο τα κατοικίδια, και τα προστατεύουμε, διότι είναι ποιήματα του Θεού και απαραίτητα στη ζωή μας (διατροφή, εργασία, φιλία). Η μόνη διαφορά μας με τους «φιλόζωους» είναι ότι δεν τα λατρεύουμε και έχουμε τη συναίσθηση της ποιοτικής απόστασης που μας χωρίζει από αυτά. Ο γράφων κατάγεται από κτηνοτροφική οικογένεια. Γεννήθηκα κυριολεκτικά ανάμεσα στα ζώα και το πρώτο μου επάγγελμα ήταν του κτηνοτρόφου. Αγαπώ τα ζώα, τα συμπαθώ, τα φροντίζω, δε θέλω να υποφέρουν, αλλά δεν τα λατρεύω, δεν τα εξισώνω με τους ανθρώπους, οι οποίοι, μόνο αυτοί, είναι εικόνες Θεού.

Το φαινόμενο «ζωολατρία», εντάσσεται σαφέστατα στο γενικότερο σύστημα κατάπτωσης τους συγχρόνου κόσμου. Εμφανίστηκε, όπως αναφέραμε, για να γεμίσει το τρομερό υπαρξιακό κενό του σημερινού ανθρώπου, ως μια ψευδαίσθηση καλλιέργειας αξιών. Αποκομμένος ακούσια ή εκούσια από την αρμονική κοινωνική συμβίωση των ανθρωπίνων προσώπων, και ως εκ τούτου βιώνοντας φρικτή μοναξιά, αναζητεί υποκατάστατα «κοινωνίας», την οποία νομίζει ότι βρίσκει στα ζώα. Αλλά τα ζώα, όσο και να υπερτονισθεί η αξία τους, παραμένουν ζώα, εντελώς διάφορα της ανθρώπινης φύσης και η οποιαδήποτε εσωτερική «ικανοποίηση» που παίρνουμε από αυτά, έχει παροδικό και επιφανειακό χαρακτήρα. Μόνιμη και πραγματική χαρά δίνει μόνο ο Χριστός και η κοινωνία αγάπης των αναγεννημένων ανθρωπίνων

προσώπων. Αποδέκτης της αγάπης μας θα πρέπει να είναι πρωτίστως τα ανθρώπινα πρόσωπα, οι ενδεείς, τα αδέρφια μας εν Χριστώ, και το περίσσευμα της ας εκτείνεται στα άλλα όντα. Ό, τι περισσεύει από την προσφορά της αγάπης μας στους συνανθρώπους μας ας τη χαρίζουμε στα ζώα, αλλά μόνο το περίσσευμα της! Αυτή η αρχή θα πρέπει να κανονίζει τη σχέση μας με τον κόσμο των ζώων!

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ